

F. t. l. om regulering af bymæssige bebyggelser.

der er ikke fastsat i loven. Som en grov retningslinie for opdelingen af landet mellem byudviklingsområder og områder hørende under naturfredningslovens § 22 skal henvises til Zoneplan 1962 for Danmark, offentliggjort af det af regeringen nedsatte landsplanudvalg, idet bemærkes, at de som zone 1 og 2 betegnede områder i vidt omfang må påregnes inddraget under byudviklingsområder, medens områderne under zone 3 og 4 i det væsentlige vil kunne administreres af fredningsplanudvalgene i medfør af naturfredningslovens § 22. En undtagelse gælder dog de allerede eksisterende byudviklingsområder.

Til § 3.

De hidtil nedsatte byudviklingsudvalg er sammensat af repræsentanter for kommunalbestyrelserne, herunder amtsrådene, i byudviklingsområdet, således at disse repræsentanter både rummer kommunalpolitikere og teknikere. Endvidere udpeges en repræsentant for grundejerinteresserne i området og et eller flere sagkyndige medlemmer, deriblandt en repræsentant for boligministeriet.

Formanden er som regel vedkommende amtmand.

Boligministeriet har siden 1956 nedsat udvalgene for et tidsrum af 6 år — svarende til byplannævnets lovbestemte funktionstid, jfr. byplanlovens § 4.

Ministeriet har for så vidt angår de kommunale repræsentanter — for at tilvejebringe et nært samarbejde mellem byudviklingsudvalgene og kommunalbestyrelserne — taget det forbehold, at ministeriet er sindet at udpege et nyt medlem, såfremt den pågældende udtæder af kommunalbestyrelsen, og vedkommende kommunalbestyrelse fremkommer med indstilling om udnævnelse af et andet medlem. På grund af det kommende nære samvirke mellem byudviklingsudvalg og fredningsplanudvalg bør områdets fredningsplanudvalg fremtidig repræsenteres i byudviklingsudvalget, ligesom boligministeriet allerede er repræsenteret i fredningsplanudvalgene. Endvidere forudsættes et nært samarbejde i de 2 udvalgs sekretariater. En koordinering mellem nærliggende byudviklingsudvalgs arbejde forudsættes gennemført ved samarbejde mellem sekretariaterne og ved eventuelt personsammenfald af sagkyndige medlemmer. Koordineringen vil endvidere blive varetaget i boligministeriet og hos den kommitterede i byplansager samt i byplannævnet.

Endvidere vil en samordning fremtidig kunne finde sted i de i medfør af det samtidig fremsatte forslag til lov om regionplanlægning nedsatte regionplanudvalg.

39 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 4.

Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti har den 22. februar 1962 fremsat forslag til ændringer i byreguleringsloven. Forslaget har været til 1. behandling (Folketingstidende 1961-62, spalte 3320-3353), hvor det henvistes til et udvalg, som 1. oktober 1962 har afgivet foreløbig beretning, bilagt et udkast til en ændret affattelse af loven. Dette forslag er genfremsat den 31. oktober 1962 og påny henvist til udvalgsbehandling efter første behandling den 9. november 1962. Forslaget har navnlig til formål at sikre et øget udbud af grunde for derigennem at hindre, at grundspekulation finder sted. Boligministeriet er enig i, at der i byudviklingsplaner bør sikres et rigeligt udbud af grunde i inderzone til alle aktuelle byformål, og kriterierne for zonedragningen er formuleret i overensstemmelse hermed i nærværende lovforslag. Bestemmelserne i de i februar og oktober 1962 fremsatte lovforslag om beregningen af arealstørrelser forekommer imidlertid for stive og ude af kontakt med planlægningsarbejdet i øvrigt på region- og landsplanniveau.

Til § 5.

Ifølge den gældende lov § 2, stk. 3, godkendes byudviklingsplaner af byplannævnet, som forinden godkendelsen skal forelægge planen for boligministeren til gennemsyn. Det påhviler boligministeren at holde et stående folketingsudvalg på 17 medlemmer underrettet om de byudviklingsplaner, der forelægges ham, og eventuelt at forelægge sådanne planer til gennemførelse ved særlig lov. Efter byplannævnets godkendelse af en byudviklingsplan kan boligministeren imidlertid som ankeinstans foretage ændringer i planen, ligesom byudviklingsudvalgenes afgørelser af dispensationsandragender kan indankes for ministeren.

Det stående folketingsudvalg har hidtil fundet samtlige forelagte forslag til byudviklingsplaner egnet til godkendelse uden ændringer. Efter at loven nu har virket stort set tilfredsstillende i 13 år, kan en forenkling gennemføres derved, at kompetencen til at godkende byudviklingsplaner overføres til boligministeren. Svarende hertil foreslås ved bestemmelserne i naturfredningsloven godkendelsen af fredningsplaner henlagt til ministeren for kulturelle anliggender. Der opnås herved mulighed for i højere grad, end det efter de gældende bestemmelser er muligt, at koordinere godkendelsen af de to set planer. En yderligere sikring af koordineringen vil kunne gennemføres i de forannævnte regionplanudvalg.